

Verdi egy kevésbé ismert, de annál izgalmasabb operáját mutatja be február 7-én a miskolci teátrum. Spanyolország, 16. század második fele. II. Fülöp zsarnoki uralma mindent átjár. A nép elviselhetetlen terhek alatt küszködik, tilos az önálló gondolkodás, az ellenszegülőkre az inkvizíció kínzókamrája vár. Don Carlost, II. Fülöp fiát mindeközben rejtélyes szomorúság gyötri.

Csak gyerekkori barátjának, Posa márkinak árulja el titkát: még mindig szerelmes apja feleségébe, Erzsébet királynéba, aki azelőtt az ő jegyese volt. A politikai és érzelmi csatározásokról szóló történet számos bonyodalommal és csodálatos zenével várja a nézőket a Nagyszínházban.

Keszég László elmondta, a Don Carlos érzelmi hullámvasút a néző számára, nincsenek szünetek az érzelmi csúcspontok között, állandó bonyodalmakkal átszótt sodró történet és sodró muzika. – Schiller színműve nagyon pontosan és a mai világra is érvényesen mutatja meg, hogyan működnek a politikai játszmák és milyen sémák mentén gondolkodik a hatalom. Ezzel szemben Verdi operája hatalmas magasságokat és mélységeket megjáró szerelmi dráma. A négy felvonásos műben az érzelmek viharát látjuk, amit jobban átélhetővé egyetlen más műfaj sem tud tenni az operánál. Emellett pedig a zenedráma műfajának egyik alapköve a Don Carlos. Az áriák itt beszélgetések az opera nyelvén megírva, dramaturgiailag fontos kérdések és válaszok. A zene pedig megemeli és szférikusá teszi ezeket – fejtette ki a rendező.

– Igényel némi felkészülést a néző részéről ez az opera, akár bármely más kulturális tevékenység, de megéri energiát fektetni bele, mert építi a lelkünket. A színház és a televízió ösztönöket kiszolgáló, azonnali impulzusokat adó műsorfolyama legalább annyira különbözik egymástól, mint az instant ételek és a gourmet konyha fogásai. Egy operaelőadás a fantasztikus zenével és nagyszerű történettel esztétikai és filozófiai élményt nyújt egyszerre, ráadásul színházba járni közösségi élmény is – hangsúlyozza Keszég László.

A címszerepet alakító Pataki Adorján Miskolcon debütál Don Carlosként. – Régóta ismerem ezt

az operát, de amikor – még nagyon fiatalon – először láttam, nem fogott meg igazán. Az évek alatt aztán egyre többet foglalkoztam vele, tanulmányoztam, és ahogy elkezdtem megérteni, nagyon hamar az egyik kedvencem lett. Rá kell hangolódni erre az operára, hogy igazán élvezni tudjuk – mondja az énekes, aki karakteréről is mesélt. – Don Carlos lobbánékony természetű és bármennyire is törekszik a jóra, mindenben a balsorsot, a szerencsétlenséget látja. Ez egy olyan szerep, ahol igazán mélyre lehet nyúlni a saját lelkünkbe, onnan kell előhozni az érzelmeket és indítékokat, és én hálás vagyok ezért a feladatért. Érdekes, hogy bár Don Carlos a címszereplője az operának, nincs saját áriája. De így is sok izgalmas kihívás rejlik számomra zeneileg az első felvonásban, a szívemhez legközelebb álló rész pedig Carlos és Erzsébet búcsúduettje.

Cser Krisztián elárulta, minden basszus számára álomszerep II. Fülöpé. – A Verdi operák között a Don Carlos a csúcspont. A nagymamám, aki szintén operaénekes volt, egyszer azt mondta: amikor Don Carlost játszanak, akkor ünnepbe öltözik a színház. Több mint 20 éve vágyom rá, hogy megformálhassam ezt a szerepet és most végre eljött a pillanat. Fülöp áriáját már régóta éneklek, szinte minden életfázisomban újra és újra találok vele, mindezek a tapasztalatok pedig lerakódtak bennem az évek alatt és most tudok belőlük építkezni – meséli az operaénekes.

A szerepről szólva hozzáteszi, a spanyol király emberi, érzelmi oldalát igyekeznek megmutatni az előadásban. – Fülöp a fél világ ura, övé a legnagyobb hatalom, de magán mégsem tud uralkodni, nem tudja fékezni a féltékenység szülte indulatait. Lehet bármilyen hatalmas király, a hétköznapiakban ő is csak ember, akit érzelmei irányítanak. Ez a kettősség a Posa márkival való duettjében is megmutatkozik: miközben hatalmát fitogtatja, vágyik egy őszinte barátira az udvarban. Verdi zenéje nagyon sok támpontot és fogódzkodót ad ennek a férfinak a megformálásához, az utolsó próbák alatt pedig igyekszem elmenni a falig - vagy azon is túl, - hogy kitapasztaljam a kereteket, határokat, mi az, amit még elbír a szerep színészileg és énektechnikailag – meséli Cser Krisztián.

Verdi: Don Carlos

Friedrich Schiller drámája nyomán a szöveggönyvet írta:

Joseph Méry és Camille du Locl

Magyar felirat: Orbán Eszter

II. Fülöp, Spanyolország királya	CSER KRISZTIÁN / RÁCZ ISTVÁN
Valois Erzsébet, a felesége	ÁDÁM ZSUZSANNA / HERCZENIK ANNA
Don Carlos, spanyol trónörökös	PATAKI ADORJÁN / HECTOR LOPEZ MENDOZA
Eboli hercegnő, udvarhölgy	HARIS NADIN / TÍMÁR TÍMEA

Rodrigo Posa márkí, máltai lovag MOLNÁR LEVENTE / LABORFALVI
SOÓS BÉLA
Lerma gróf TÖTÖS ROLAND / BÖJTE SÁNDOR
Főinkvizítor CSEH ANTAL / GÁBOR GÉZA
Tebaldo, a királynő apródja: EPERJESI ERIKA / ZAMATÓCKY
FLORIANNA
Egy szerzetes / V. Károly császár KELEMEN DÁNIEL / KOLESZÁR
ÁKOS
Mennyei hang HASAS BEATRIX
Statiszták: Baranyi Ádám, Belley Attila, Schultz Gellért, Victor Jonatán

Közreműködik: a Miskolci Nemzeti Színház zenekara, és kibővített énekkara

Díszlettervező: ÁRVAY GYÖRGY Jászai-díjas
Jelmeztervező SZÚCS EDIT
Videó: HAJDUFI PÉTER
Zenei vezető: CSER ÁDÁM
Koreográfus: GERGYE KRISZTIÁN
Dramaturg: ORBÁN ESZTER
Karvezető: PATAKI GÁBOR
Korrepetitor: RÁKAI ANDRÁS
Ügyelő: OREHOVSZKY ZSÓFIA
Súgó: REITER KRISZTINA
Rendezőasszisztens: GADUS DORKA

Vezényel: CSER ÁDÁM / PHILIPPE DE CHALENDAR
Rendező: KESZÉG LÁSZLÓ